

1942-12-29

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Oldemor var Alheede Warberg.

Bedstefar Ensomhed: Andreas Conrad

Warberg; søn af Adelheede og Jørgen

Frederik Warberg. Familien boede på

gården Ensomhed. Stine: Christine

Warberg; gift med Andreas Conrad

Warberg.

Daisy Bergs mands navn kendes ikke,

og det vides ikke, hvem Kaj var.

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens

bagside

Recipient's location:

Hareskov, Bakkevej 12

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens

forside

Mentioned people:

Daisy Berg

Ellen Brønsted

Marie Larsen

Christine Mackie

Axel Müller

Ellen Sawyer

William Scharff

Janna Schou

William Schwark

Adelheyde Syberg

Alheede Warberg

Christine Warberg

Jørgen Warberg

Andreas Warberg, Albrechts far

Erik Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0591

Trykt udgave:
nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet med kuglepen på kuvertens forside:]

3-1-03.

15 april, 2001.

27 marts 2001.

16-6 2000

BWP.

Påskelørdag. [Pil til denne linie fra "15 april 2001"]

[Med sort blæk:]

Fru A. Warberg-Müller

Bakkevej 12

Hareskov St.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgaard Dræby St. Fyen.

[I brevet:]

29-12-42. Kæreste lille Dis.

Nej, det var saa sandelig ingen uægte Julegave, du sendte mig; jeg tror da ikke, du kunde have sendt noget, jeg blev mere glad ved. Jeg ejer dem ikke og tilmed kendte hverken Elle eller jeg de Breve, og det var en meget stor Oplevelse for os at læse dem; Elle læste dem højt for mig af et Par Gange, for det er jo en helt stor Bog, og vi **nød** begge to at faa et lille Indblik i vore gode Forfædres Liv og Færden; vores Oldemor har sikkert været en Personlighed og baade klog og god. Sikken udmærket, hun da kunde skrive. Derimod fik jeg en Mistanke bekræftet, den, nemlig, at der må have været en hel Del at sige Bedstefar Ensomhed paa; han maa jo have sjoflet sine gamle Forældre i en temmelig høj Grad, og saa meget de dog havde ofret paa hans Uddannelse og saa pænt vores Oldefar altid skrev om de Pengeforsendelser, som har bragt dem baade Spekulationer og Savn – men aldrig et Ord om, at det var svært for dem. Han kunde nok have gengældt det med at rejse til dem, naar de længtes så meget efter ham og i hvert Fald skrevet lidt flittigere til dem. Du kan tro, han har været en Egoist, hvad jeg nok har tænkt mig, Hvorimod "den gode Stine" nok har været et udmærket Menneske – dog vist ingen Børneven, for selv om jeg tydeligt husker hende og kan se hende for mig, følte vi Børn os ikke knyttet til hende og jeg mindes aldrig at hun har taget mig paa sit Skød (som Tante Minni saa ofte gjorde) eller snakket med os; men et Menneske kan jo ikke have alle Dyder: det var som sagt en stor Oplevelse at læse dem og jeg er lykkelig over at eje dem og at kunde efterlade dem til mine Børn, og jeg siger dig tusind Tak for dem. Fra Christine fik baade Elle og jeg det Billede, jeg her sender dig – dog kun paa Laan – og det er da ogsaa

en hel Skat at eje. Mornine havde været saa forfærdelig dybt nede i Pengesorger, at hun var ved helt at fortvivle (hun kan jo ikke faa det til at slaa til) men saa ret inden Jul kom det væltende ind over hende med Mammon, et Legat paa 200 Kr. og andet; f. Eks. kom Daisy og hendes Mand med 50 Kr., Elle og jeg havde sendt hende hver 10 Kr – det hele beløb sig til 285 Kr. og det bragte hende paa Fode igen. Tak for dine lange Breve, hvor det dog var godt, at der kom en Vending i det for dig. Hvorfor spekulerer du dog paa Kræft – intet tyder dog derpaa, det kommer anderledes listende; men en Tyktarmslidelse (hvad det tyder som) er jo heller ikke saa morsomt have at trækkes med. Det er dejligt at I synes saa godt om Kaj; jeg har for Resten ikke talt om det til nogen, men maaske behøver jeg ikke at udvise Diskretion; dog var det muligt, at de Unge godt vilde have det lidt for sig selv. Min Oplevelse af din Tilstand slog en hel Kolbøtte da jeg læste, at du havde været i Kbhvn. for at ende Ærinder og være til Middag; men var det dog ikke lidt voveligt Ogsaa min Opfattelse af Jeres Formues Omstændigheder slog Kolbøtte, da du skrev om 90 Kr. til Julegaver. Ja, ja, alt er relativt – ogsaa Fattigdom.

Bibbe kom Torsdag før Jul og blev til Tirsdag – 4 hele Dage. Manse lod hende baade hente (Dræby) og bringe i Bil el. maaske splejsede han og Tinge. Det var himmelsk at have hende, men havde jo været langt bedre at ha' hende i Julen; hun var meget sløj og træt og jeg var grædefærdig ved Tanken om, at hun skulde på Arbejde så snart. Hun ringede Juleaften, det gode Barn, var kommen godt hjem og hun sagde, at det gik over Forventning med at taale Arbejdet. – Elle kom til Juleaftens Frokost, som altid er festlig; vi havde Peter og Sofie, fik Snaps og det hele var meget muntert. Tinge hentede hentede Marie i Kjerteminde ud på Eftermiddagen, vi havde en yndig Jul, stille og hyggelig. Den sidste Aften Bibbe var her fik vi Gaasesteg, Æblekage og Juletræ – helt som Juleaften Elle cyclede hjem i Gaar, Mandag, Marie er her endnu.

[Skrevet på hovedet øverst på side 1:]

Her var mange og gode Gaver, Manse havde købt Bøger til os alle; jeg fik ” – men dette frem for alt - - ” Elle blev glad ved mit Tæppe til hende, det var nu ogsaa pænt. Bibbe fik en Sofapude og 10 Kr. til Hjælp til et Par Handsker – foruden flotte Gaver fra de andre. Elle gav mig rustfri Knive, som jeg manglede og var henrykt over. Du faar ikke mere denne Gang, jeg har saa uendelig meget at skrive; fordi Bibbe var her, sløjede jeg af med Juleposten og sprang mange over. Vil du takke Axel saa meget for den lille pæne og nyttige Kalender, og hilse den søde Janna, bare hun har klaret det enorme Slid.

[Skrevet langs venstre margen side 2:]

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Mon du ved, at Bes venter en Arving til Juni.

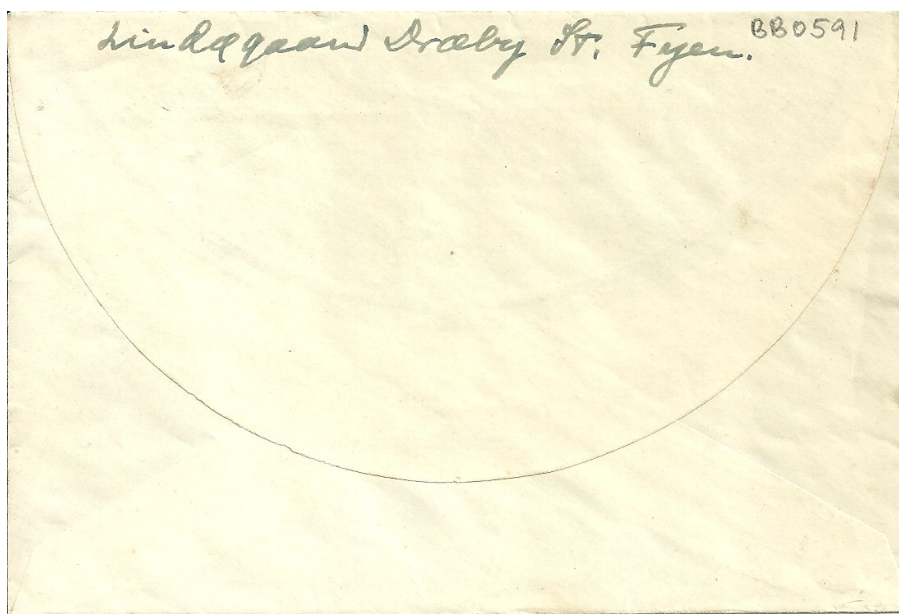
[Skrevet på hovedet øverst på side 2:]

Selv faar du mange goe Hilsner med Tak for Gaven fra din Junge.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

24-11-44
Hej, det var saa sandelig mig, maade julle
gaue, du sendte mig, i tro da ikke, der
kunde haue sentt mig, i liden mine glæde.
Jeg ejer den ikke og vilmet kendte liden
elle eller i de Bille og det var en meget stor
oplevelse for os at lade den; alle liden
højst for mig af et Par Gange, for det er en
hell stor Bøj, og vi vil legge to at paa et lille
Indblik i vore got For Læses din og Færd;
vore Aldema ha bikket varet en Person;
lyst og haade klog og got. Pikken vednæst;
liden da kunde skrive. Derimod fik i en
Gnistanke bekræftet, den nemlig, at de ma
haue videt en hel del at sig Bedstefar
og vorenet paa; han ma i haue spillet
sine gamle Forælder i en temmelig god
og saa meget de da haude afret paa haue
Uddannelse og saa paa vore Aldema altid
skree om de Tunge forælderen, som ha bragt
dem haade Spekulationer og Lære - men
aldri et Ord om, at det var sandt for dem.
Han kunde nok haue gengæet det med
at rejse til dem, maan de laude sa meget
epke ham og i liden Fald haue skrevet
litt flittige til dem. Du kan tro, han ha
væit en igai, hvat i nok ha haude
mig, hvormot den got skive" nok ha vaet
et vidnæst Minneske - da vist ingen
Bismere, for selv om i tydeligt liden haude
og kan se haude for mig, alle vi Bismere ikke
berøgt til haude og i skindes aldri at ha
ha haude mig paa dit Skid (som Tante Minni
ha afte gjode) eller snakket med os, men et
et enorme lid.

1850
- 860591

Meneske kan jo ikke have alle dyder.
Det var som sagt en stor oplevelse at læse
dem og jo er lykkeligvis ang. at jeg dem og at
kunne efterlade dem til mine Børn, og jo
siger dig, besvind Tak for dem. Fra Christen
fikk løst alle og jo det Billede, jo her sende
dig - dog kun paa Saan - og det er da ogsaa
et helt Skat at eje. Mornine kunde ogsaa
saa forfærdelig dybt ind i Pengeposer, at
hun var ved at lide at fortvinkle (men kan
jo ikke paa det til at slaa til) men saa
fremt enden paa den del veltende ind over
medet med Mamma, et Legat paa 200 Kr.
og andet; p. 3 Kr. kan Daisy og hendes Mors
med 50 Kr., alle og jo kunde sendt hende
hver 10 Kr. - det blev helst sig til 285 Kr. og
det brakte hende paa Fod igen.
Tak for dine lange Breve, hvor det dog var godt
at den kan en betyding i det for dig. Hvorfor skete
der den dog paa Kraft - videt fyldt da der
det kan man andrillende listende; men en Tak-
fornulighed (hvad det lyder som) er jo alle
ikke saa monomant at blive at trække med
det er dejligt at I synes paa godt an Sag; jo kan
jo Pisten ikke taet an det til mig, men maaske
betinger; ikke at udvise diskretion; dog var det vist
nok, at de ting godt vil blive det lidt for sig selv.
I min opfattelse af din Tilstand skal en lidt kaaløst
da jo lide, at du havde været i Klum. for at erde
drinder og var til Middag; men var det dog ikke lidt
novelt. Dypaa min opfattelse af Jens Fornesens
skandalefulde slag Kalløst, da du synes om 90 Kr. til
Julegaver. ja, ja, det er relativt - og saa Fatt. dan.
Billede kan Tonda, for jeg er blest til Tonda - 4. ledet
maaske end hende waad hende (Daly) og bringe i 188
et maaske splejst M. og Tine. Det var himmelstok
brave hende, men kunde jo været langt bedre at ha
hende i julen; men var meget slig og det er jo van
gradig; nu tænker an, at hun skulde jo arbejde
saa snart. Him ringet juleaften, det god Børn,
Fornesens med at thale alle det. - alle kan til jule-
aften traktør, som altid er festlig; vi havde Telle og Palle
paa; i Kjæmpe med på i alle midt i Tine hende
yng. jul; Skole og hellig. Den sidste ligger Billede var her
pik i Saare, Rødder og Juletræ - helt som juleaften
alle cykler hjem i Saan, Maada, Maria er her med dem